

Cap altra llum, cap altre vent,
en cap altre instant, cap altre lloc,
amb cap altres mans, cap altra pell.
Des de mai, quants solsticis, quants
hiverns, quantes carícies i oblit
hi han hagut abans de dir que sí,
que no, que potser, perquè dins
d'aquest somni únic danseu en silenci,
molt suaument, aquest salze i tu.
Entre canyars, fins al desmai fecund
del vent i de la llum al fons de l'estany,
dits i fulles remor de pluja, arpa
d'aigua braços i branques, i dansa
d'arrels, a dins meu, el teu cos salze.